

Nový Jeruzalém č. 11/2014

Zpravodaj pro 179. prosebnou mariánskou pouť NJ, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Měříně – ve čtvrtek 13. listopadu 2014 v 17 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Jámách

V pondělí 13. října přijelo a přišlo na pouť NJ do Jam čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 450 poutníků. Svátost smíření udělovalo 11 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
3) o vzrůst víry v našem kraji 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
5) o život těla a duše pro všechny počaté děti 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Mgr. Karla Janů na pouti NJ v Jámách:

Drazí bratři a sestry,

Je čas, kdy se na jižní Moravě pomalu sklízí hrozny u nás se sklízí brambory. Kdyby Pán vykládal to dnešní podobenství zde u nás, tak by nám to spíš přiblížil se sklízni brambor, protože vycházel vždy z podmínek a prostředí, kde jeho posluchači žili a snažil se k nim mluvit tak, aby mu ostatní rozuměli. Co chce Ježíš říci dnes konkrétně nám, když mu dovolíme promlouvat do našeho života?

Je čas slizně brambor. Sami víme, jak je dobré, když je větší pole, pokud se sejde více lidí. Každá ruka dobrá. Kdyby to měl člověk dělat sám, půjde to pomaleji a bez chuti. Když se ale sejde víc lidí a ještě se to prokládá humorem, práce rychle utíká. Každý je tam důležitý. Každý **pomůže, jak může.**

A právě tento obraz používá JK, aby ukázal, jak je každý z nás, obrazně řečeno, jak jsou ruce našeho srdce, potřebné na tom, kdy mu můžeme pomoci v jednom - „**přinášet lásku do tohoto světa.**“ To je to šíření Božího království. O tom mluví dnešní evangelium. O důležitosti nasazení se pro Boží věci od každého z nás. Každého člověka Pán volá. A každý z nás je jiný. Vycházíme z jiných rodin, jiného prostředí, s jinými předpoklady a dary. Někdo má jakoby lepší možnosti, podobá se tedy těm dělníkům, kteří byli najati jako první (třeba věřící od mala nebo dobré zázemí v rodinách), jiný vychází z prostředí, kde se mu moc víry ani lásky nedostalo a musí se k tomu dopracovávat později (třeba rodiny kde chybí láska a měli delší cestu než se k Bohu dostali), ale důležité je to, že **Pán nabízí tu práci všem bez výjimky.** A že ti lidé jsou ochotni se nechat najmout. Jak je to u nás? Někdy se můžeme srovnávat: „**Pane, neumím to, co ten druhý.**“ Jako Mojžíš se můžeme vmlouvat, že nám chybí vyřečnost nebo odvaha. Ztratil jsem hodně času hledáním, vidím promarněný čas ve svém životě. Ježíš se mne ale neptá na moje schopnosti, ale na moji touhu a ochotu odpovědět na jeho výzvu. „**Pojď pracovat na mou vinici.**“ **Jen se zvednout a rozhodnout se jít.** On se někdy člověk spíše vmlouvá před Bohem, ne že by se bál toho, že neumí to nebo tamto, ale že má strach, když do toho s Bohem půjde, že to bude něco vyžadovat. Pracovat přece něco stojí. **A skutečná láska taky něco stojí. Opravdová láska totiž stojí na oběti. Dostali jsme velký dar. Dar víry - to je to pozvání.** A skrze ni můžeme vidět, k jak velkým věcem nás Pán zve. Nenabízí pouhý denár, ale věčný a krásný život. „A my máme jít k celému světu a hlásat mu toto evangelium.“ **Nejen slovem, ale svým životem ukazovat,** že jsme s Bohem šťastní. Že jsme rádi, že jsme ho poznali. Ale jsme šťastní? Jsme rádi, že jsme ho poznali? Nebo známe Boha vůbec? Jeden kněz říkal, že se kdysi v mládí zamýšlel, co by mohl říci o Bohu. Ale pravdivě. Jak ho zná ze svého života. A zhroutil se protože si uvědomil, že skoro vůbec nic. **Věříme a naše víra se má projevovat v našem životě, protože jak říká sv. Jakub, pokud to není vidět, naše víra je mrtvá.** Je to jen tradice. Když jsem připravoval katechumeny v Hodoníně, čerpal jsem od nich nadšení. Měli radost z Boha a šířili tu radost kolem sebe tím jak žili. A spousta lidí si toho všimlo. Bylo vidět jejich víru, aniž by Boha nějak vnucovali. Žili svoje všední životy, ale s Bohem. Mladí v Americe nosili na rukou náramky s nápisem „**Co by dělal Ježíš.**“ Snažili se dělat to, co by udělal na jejich místě Ježíš. To je práce na Boží vinici. Nemusím hledat nějaké extra věci ani zážitky.

V tomto povolání nezáleží, kdy jsem byl povolán, ale důležité je, jak to naplňuji. Jak pracuji. Je to jak v práci (nebo u zkoušek na škole). **Pokud se budu trápit, co bylo dřív, co jsem mohl udělat a propásl, nebo se bát co můžu zkazit, nic neudělám.**

Ti dělníci vzali to pozvání vážně a šli pracovat. A pracovali poctivě. Ať už ti první nebo ti poslední, to vidíme podle odměny. Pracovali jak mohli a to je důležité. Věnovali se své práci na vinici. To je výzva i pro nás. Bůh nechce abychom se srovnávali, vrtali se ve svých minulostech, báli se budoucnosti. Ale abychom se jím „nechali najmout“ a dali se do práce a věnovali se jí. Pán vinice slíbil odměnu. I my máme od Boha příslib (vzpomeňme, jak se Petr ptal, co dostanou za to, že opustili ženy, děti, atd. a jak JK přislíbil stokrát víc), ale odplata se v práci nikdy nedává předem. I my zatím odplatu nevidíme. **Jsmo pořád před výplatou :-).**

V evangeliu je ukázána krásná věc na kterou upozorňuje otec Cantalamessa. Bůh je ohromně citlivý vůči člověku. Ti dělníci, kteří byli najmuti poslední, si podle lidské spravedlnosti měli vydělat jen pětinu denáru (tak by jednal běžný vedoucí podniku), ale taková odměna by nestačila na živobytí pro jejich rodinu. Proto dostávají celý denár, aby mohli zabezpečit své rodiny, i když se proti tomu ti první bouřili. **Bůh s námi nikdy nejedná podle tabulkových norem.** Bůh v nás nevidí stroje, ale vidí v nás vždy člověka. Náš Bůh je milosrdný. **Slibuje věčný život každému, kdo se k němu obrátí a přijme ho jako svého Spasitele a Boha.** I když by to mělo být za pět minut dvanáct. V našich postojích jsme bohužel někdy jako ti první dělníci. Co se tím myslí? Kolikrát i my jsme nespokojeni, jak k tomu přijdeme, když s Bohem žijeme, něco vybojujeme a druzí se k němu dostanou až na stará kolena a celý život si přitom užívali (například, že za komunistů šli s nimi a teď se obrátili na víru), že to vyjde na stejno. **Soud nechejme Pánu.** On vidí do lidského srdce. My se snažme s ním poctivě žít a pracovat na našem posvěcení i pro dobro druhých. On nás neošidí. Ani ty druhé.

Někdy se při pozorování těchto skutečností člověk může pohoršovat. To mu ale **zbytečně bere radost ze života, - anebo - žel i on v lenosti polevuje ve své víře.** To jsou takové ty kompromisy se zlem. „Však druzí taky nejednají správně a vede se jim dobře, tak proč bych se snažil já? Kdo ví, jestli Bůh vůbec je, když se to takto děje. A když, však ke konci života to nějak spravím.“ **Pokud Bohu skutečně věříš a máš ho rád, nemůžeš takto jednat.** Nedívej se na ostatní, kteří žijí polovičatě. Bůh je výzvou pro tebe. Sv. Augustin píše: „Je pravda, že ti Pán přislíbil denár, i když půjdeš na vinici na poslední hodinu, ale **nikdo ti neslíbil, že se dožiješ odpoledne.** Hleď abys nepozbyl svým váháním to, co ti Pán podle svého slibu dal.“ Teď máme před farou parte jednoho pána - odjel předčasně z dovolené do práce. Netušil, že zemře. Sám z vlastní zkušenosti vím, že není moc příjemné nemít věci s Bohem v pořádku a cítit blízko smrti.

Ježíš Kristus nás ale nechce strašit – zaznívají k nám slova z minulých neděl: „Nepřišel jsem svět odsoudit, ale spasit.“ I dnes je v jeho slovech slyšet nenásilné pozvání. Pozvání do vztahu, kdy mne Bůh respektuje, ale stejně se mám chovat i já k němu. A pokud náš vztah k Bohu, naši víru žijeme poctivě a pravdivě, můžeme se stát cestou k Bohu, jeho pozváním na vinici pro druhé. Chuť nechat se najmout na Boží vinici ale druzí nedostanou, když uvidí, že jsme z toho otrávení. **Kdo by z nás šel pracovat do továrny, z které všichni budou odcházet znužení, trápení nebo našťavání? Kde jim to, co dělají, nedává radost**

Bratři a sestry, **celý náš život se má stát modlitbou.** Žitím s Bohem, kterého nelitujeme. Ukázkou, že víra pro nás není zátěží, ale radostí a že toužíme, aby to i druzí mohli zažít.

Po zaplacení autobusů a nutné rezie zůstalo **9 029 Kč,** které jsme darovali na opravu fary v Slavonicích. Pán Bůh zaplat'. Poděkování patří také místnímu faráři otci Tomášovi a farníkům z Jam, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Poděkování. Děkuji třem ženám, které svými dary přispěly k tomu, že bylo zaplacen to co chybělo na zaplacení autobusů a rezie při pouti NJ č. 9/2014 v Pavlově. Je velmi zajímavé, že aniž by věděly, kolik schází, jejich dar byl přesně částka, která nám chyběla. Pán Bůh zaplat'. jL

Představení hlavního celebranta NJ v Měříně, kterým je opat Marian Rudolf Kosík z Nové Říše: Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působiště - Moje rodiště je blízko

slavkovského bojiště tří císařů a jsou to Šarátice, kde jsem se nejen v roce 1951 narodil, ale také prožil pěkné dětství a mládí, kdy jsem se zapojoval do všeho, co mělo něco společného s historií, národopisem a kroji. Po ukončení tehdy Základní devítileté školy jsem se v Brně vyučil strojním zámečníkem, neboť mně bylo řečeno, že řemeslo má zlaté dno. Ale protože ke vstupu do kněžského semináře je zapotřebí maturity, studoval jsem Střední průmyslovou školu strojnickou v Brně na Sokolské. Chvilí jsem pracoval jako konstruktér v Újezdě u Brna a to až do odchodu na studia v Litoměřicích.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? Těžko bych vypočítával. Zkrátka mě vychovali, i když to nebylo vždycky se mnou jednoduché. Naučili mě vážit si druhého a chovat se lidsky a také jsem si odnesl základy víry, na kterých jsem mohl dál stavět.

Co bylo tím nejdůležitější impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Roky mého života. Musel jsem se rozhodnout, jakým směrem vykročím. Ale těch malých impulsů bylo mnoho. Je to celá mozaika.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem? Kněží bylo víc. Ale pokud bych měl jmenovat jen jednoho, tak jednoznačně můj křtitel a víc než půl století farář v rodišti P. Antonín Láník. Také to neměl se mnou lehké a musel snášet moje klukovské nápady a rozmary, ale byl velkodušný a uměl po celý život o kněžství nadšeně hovořit, protože je tak sám prožíval. Aniž bych to pozoroval, mě vedl ke kněžství. Letos jsem ho pohřbil.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Z mnoha svých zkušeností a z poznání těch, kteří odešli z kněžské služby, myslím, že je důležité často jít s Pánem Ježíšem si odpočinout. Hledat u Něho porozumění, odpuštění, blízkost... Ne jinde! Mnohdy se kněz hodnotí od nadřazených i podřízených podle vnější činnosti. A to ho odvádí od chvíle být s Ním. A nejkrásnější je svátostné kněžství samo. Škoda, že se o něm tak málo mluví. Odstranili jsme mu krásu a vznešenost.

Co může věřící člověk dělat pro to aby, vzrostla víra v jeho okolí? Papež František říká, že o víře se nemusí mluvit, když člověk podle ní žije tak, že druhý zatouží ho následovat. Tak žijme z víry opravdově a radostně a budeme druhým světlem.

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě, v klášteře, kanonii? V mé práci je důležité vést druhé k Pánu Bohu, nikoli je vázat na sebe. V mém životě pracovat s vědomím, že budu jednou skládat Pánu účty, proto každodenně plnit si své stavovské povinnosti. A v klášteře? Žít podle žalmu „Jak je dobré a jak milé, když bratři bydlí pospolu“ a táhnou za jeden provaz, být jedno srdce.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na Hnutí pro život? Na zářijové pouti NJ v Pavlově se na pomoc tomuto hnutí – díky shodě několika nepříznivých okolností – nic nevybralo. A tak to zkusíme v Měříně. Hnutí pro život – jejich aktivity, vzhledem k zachraňování životů dětí před narozením - je třeba podpořit nejen modlitbou, ale i finančně.

Kde vás nejvíc „tlačí boty“? Málo nás. Plány jsou velké: duchovní cvičení, pastorece na poutním místě... Asi mnohé zůstane zatím nenaplněné.

Na co se nejvíc těšíte? Nyní asi na zimu, kdy se budu moci opět věnovat historii kláštera a rodiště.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Po více létech máme z Nové Říše novokněze, který měl ke kněžství delší cestu s překážkami, ale vytrval. A my se s ním dočkali.

Prožíváme rok rodiny – co je pro rodiny podstatné co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat? Rodina je dána samým Bohem. Nic ji nenahradí. Mocní dnešního světa ji dokonce znehodnocují některými zákony a špatnou ekonomickou pomocí. A přece rodina zůstává základní buňkou lidské společnosti i farnosti. Tuto skutečnost musí církev připomínat zvláště mladým lidem a vést je k zodpovědnosti.

Děkuji za rozhovor.

POKORA A CESTA K BOHU. V roce 2013 u Paulínek vyšla pod tímto jménem malá publikace. Jsou v myšlenky papeže Františka, jako arcibiskupa Borgogliho v Buenos Aires při synodě v Argentině v roce 2005. Uvádí zde myšlenky mnišského otce Dórotheose z Gazy (žijícího před 15. stol.) o obviňování sama sebe. Zamýšlí se nad Ježíšovými slovy: neďivej se na třisku v oku bratra a trám ve svém oku nepřehlížej. Nebo: nesuďte a nebudete souzeni. Vyzývá: Chceš-li být

spasen, dívej se jen na své činy, snaž se jich vyvarovat a ostatních si nevěšmej. Svou pokorou dávej příklad. Slova mnoho nezmohou. V úkonu kajícího na začátku Nejsvětější oběti přeče říkáš: **Vyznávám se Bohu všemohoucímu...** a ne: **Vyznávejte se...** - Je měsíc listopad, kdy si více připomínáme zemřelé. Ti již byli před soukromým Božím hodnocením a Soudce jim dal poznat jak žili. Buďme tedy bdělí a konejte to, co je v Božích očích dobré. Často prosíme: „Odpust nám naše viny, jako i my odpouštíme bratřím a sestřím.“ Víš určitě, jaký je čin tvého bližního? Chtěl jistě jen zlo? **Pokora je cenným dare Nebe a nepřehlížej ji.** K tomu nás vybízejí mnišští otcové i současní naši pastýři. Modlitbou si vyprošujeme spásu své duše i ostatních lidí. Pán Bůh nám k tomu pomáhá!

Bratr Klement Maria

Pozvánky

Poděkování sv. Anežce za 25 roků svobody. Společenství Cyrilometodějských poutníků Vás srdečně zve **v sobotu 15. listopadu 2014** na pouť do Prahy, kde budeme děkovat za svobodu a zároveň prosit – za národ a za církev. **Program:** V katedrále sv. Víta, Vojtěcha a Václava – v 10 hodin – předprogram o sv. Anežce; 10,30 – pontifikální mše svatá (hlavní celebrant Pietro kardinál Parolin, vatikánský státní sekretář); Hradčanské náměstí – přátelské setkání s hudbou, pohoštěním a připomenutím atmosféry listopadu 1989; Nemocnice sv. Karla Boromejského pod Petřínem – oběd; kostel P. Marie Vítězné a Pražského Jezulátka – modlitba; kostel sv. Mikuláše (Malá strana) – prohlídka; Karlův most – prohlídka. Cena (cesta, režie, oběd): 500 Kč, děti 300 Kč, děti z početných rodin 0 Kč + vstupné do kostela sv. Mikuláše.

Přihlášky (co nejdříve): jáhen Ladislav Kinc, 592 64 Prosetín 79; tel. 516463315 nebo 606948970; e-mail: kinc@biskupstvi.cz (K 22.10. je přihlášeno 74 účastníků, z toho 15 dětí)

Adventní duchovní obnova Římskokatolická farnost Jimramov a Orel – župa Metodějova Vás srdečně zvou na jednodenní adventní duchovní obnovu, kterou povede duchovní rádce župy jáhen Ladislav Kinc. Bude v **Jimramově v sobotu 13. prosince 2014**. Duchovní obnova začíná sv. růžencem v 8 hodin, **mši svatou v 8, 30** hodin v kostele Narození P. Marie. Téma bude s ohledem na přípravu Národního eucharistického kongresu 2015 – **Eucharistie**. Je dobré si s sebou vzít Písmo Svaté a Katechismus.

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2014, 2015

2015	13. ledna	Velké Meziříčí	13. února	Rad. Svatka	13. března	Křižanov
	13. dubna	Lísek	13. května	Nové Veselí	15. června	Jimramov
	13. července	Oslavice	13. srpna	Olešná	15. září	Radostín
2016	13. října	Jámy	13. listopadu	Bystré	14. prosince	Olešnice
	13. ledna	Velké Meziříčí	12. února		14. března	
	13. dubna		13. května	Bohdalov	13. června	
	13. července	Oslavice	12. srpna	Olešná	13. září	Pavlov
	13. října	Jámy	14. listopadu	Bystré	13. prosince	Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde - .....

Srdečně Vás zveme na 180. pouť NJ – v pondělí 15. prosince 2014 v 17 hodin do Olešnice – hlavní celebrant – P. Mgr. Petr Beneš, farář v Brně - Židenicích.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 11. 2014. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť) e.mail–kinc@biskupstvi.cz Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.rovecne.farnost.cz.